

РЕШЕНИЕ

№ 3069

гр. София, 11.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 05.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5025** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.15-178 АПК,вр.с чл.75,т.4 от ЗБЛД.

Образувано е по жалба на Д. С. Б. от гр.Панагюрище срещу Заповед № ЗДС-2687/15.04.2010 година на В.- Заместник Директор С., с която последният наложил на оспорващия ПАМ по реда на чл.75,т.4 от ЗБЛД- Забрана за напускане на РБ до погасяване или пълно обезпечаване на вземането.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед.Твърди се,че със заповедта се ограничава правото на оспорващата се вижда с детето си, както и на самото дете. Сочи се още, че при издаването на заповедта са допуснати съществени процесуални нарушения, в посока ненамиране на оспорващата и лишаването и от възможността да даде обяснения и възражения.Сочи се още, че в заповедта не е посочен точният размер на задължението, както и това, че се касае за задължение в големи размери. Сочи се още, че с издаването на заповедта се нарушава правото на оспорващата на личен и семеен живот с дъщеря и Касия Петер Ц, тъй като се разкъсва връзката на детето и майката.Иска се отмяна на заповедта, претендират се и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,оспорващата-Д. С. Б.,редовно и своевременно призована, не се явява. Жалбата и на заявените основания се поддържа от адвокат С Т, редовно преупълномощен от адвокат К..Претендира и направените по делото разноски.

Ответникът по оспорването-В. Заместник Директор С.,редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Административен съд С.-град след,като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложения заверен превод на Акт за сключен граждански брак 0125/11.12.2007 година от нидерландски език, се установява, че Д. С. Б. е сключила граждански брак на

11.12.2007 година в Ломел с Карел Рина Рейс, живущ в Ломел.

На 09.06.2008 година спрямо оспорващата е издаден изпълнителен лист от СРС, въз основа на влязло в сила Решение № 100/03.05.2005 година по гр.дело №4535/2003 година на 21.03.2007 година, по силата на което Д. С. Б. е осъдена да заплаща издръжка на детето Касия Петер Ц чрез нейния баща Петер К Ц в размер на 50 лева месечно, считано от датата на влизане на съдебното решение в сила-21.03.2007 година..

На 11.02.2009 година , срещу оспорващата е издаден втори Изпълнителен лист въз основа на Определение от 15.12.2008 година, постановено по гр.дело № 4006/2008 година на СРС, по силата на което Д. С. Б. е осъдена да заплаща на дъщеря си Касия Петер Ц, чрез нейния баща и законен представител месечна издръжка в размер на 100 лева, считано от 16.10.2008 година до настъпване на основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноса.

От приложеното Удостоверение №936/15.10.2009 година , издадено от Началник сектор”Човешки ресурси” при С., е видно, че Х Б Т временно е назначен на длъжността Заместник директор С. със Заповед № К-7079/-8.09.2009 година на Министъра на вътрешните работи, на която длъжност продължава да служи.

Със Заповед №I-3-1903/21.10.2009 година, Министърът на вътрешните работи упълномощил конкретно изброени длъжностни лица, които да налагат ПАМ по реда на чл.75,т.3,4,5 и 6 и чл.76 от ЗБЛД, измежду които и Директорът и Заместник Директорът на С..

На 25.11.2009 година, частен Съдебен изпълнител депозирал до С. Искане , в което посочил, че срещу лицето Д. С. Б. е образувано изпълнително дело №*00188 за заплащане на месечна издръжка на дъщеря и Касия Петер Ц и поискал спрямо лицето да бъде наложена ПАМ- Забрана за напускане на страната, респективно да не се издават паспорти и заместващи документи за преминаване на държавната граница.

На 02.04.2010 година до оспорващата Б. е отправена Покана за доброволно изпълнение по образувано срещу нея изпълнително дело и заплащане на дължимата издръжка на детето и.

На 15.04.2010 година, ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № ЗДС-2687, с която на основание чл.75,т.4 от ЗБДС наложил ПАМ на оспорващата- Забрана за напускане на страната до пълно погасяване или обезпечаване на вземането.

Заповедта е връчена на пълномощник на оспорващата на 22.06.2010 година/ видно от разписката ,неразделна част от заповедта.

От приложеното Удостоверение, издадено от Началник сектор”Човешки ресурси” при С. от 04.08.2010 година се установява, че лицето Х Б Т е временно назначен на длъжността В. Заместник директор С. и със Заповед № К-7079/08.09.2009 година е назначен на длъжността Заместник Директор на С. със Заповед № К-7949/06.07.2010 година, на която длъжност продължава да служи.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства ,както и Извлечение от направените преводи от страна на оспорващата в полза на бащата на детето и Петер Ц от системата Изипей.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд С.-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Оспорената Заповед №ЗДС-2687/15.04.2010 година на В. Заместник-Директор С. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката,съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-това е В. Заместник- Директор на

С.,на когото изрично по силата на Заповед,рег.№Из-1903 от 21.10.2009 година,Министърът на вътрешните работи е предоставил правото наред с Директора и заместник- директора на Главна Дирекция"Охранителна полиция,Директора и заместник- директора на Дирекция"Български документи за самоличност към ГД"Охранителна полиция,да налага принудителните административни мерки по чл.75,т.4 от ЗБЛД/ и то по силата на изрична делегация/. Наред с това, между страните няма спор,а и от приложените по делото писмени доказателства се установява,че лицето издало заповедта-Х Т заема длъжността В. Заместник –Директор С..

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма.Заповедта съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването и- чл.75,т.4 от ЗБЛД.

При издаването на заповедта,административният орган е спазил процесуално правните разпоредби на АПК. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващата-адвокат К., че административният орган не е дал възможност на оспорващата да представи писмените си обяснения и възражения, защото съгласно разпоредбата на чл.79,ал.2 от ЗБЛД при издаването на заповедите по чл. 75 не се прилагат разпоредбите на чл.26 и чл.35 от Административнопроцесуалния кодекс и административният орган не е бил длъжен да спазва тези разпоредби. Наред с това, твърдението на адвокат К., че с издаването на заповедта са нарушени основните парва на оспорващата и на нейното дете в посока да упражняват правото си на лични контакти, е абсолютно голословно. На първо място, издавайки тази заповед, по никакъв начин не се възпрепятства упражняването на личните контакти между майка и дете,а напротив- със забраната да напуска страната се предоставя възможност за лични контакти. На второ място, ако оспорващата е възпрепятствана да осъществява контакти с детето си, то тя има друг процесуален ред за защита- чрез предявяване на иск за промяна на родителските права, но това не може да се осъществи в настоящото производство. На следващо място ,с тази заповед по никакъв начин не се засягат интересите на детето, както твърди адвокат К. и по тези съображения, административният орган е издал оспорения административен акт при спазване на административно- производствените правила.

При издаването на заповедта обаче, ответникът по оспорването е нарушил материално правните разпоредби на чл.75,т.4 от ЗБДС

Съгласно разпоредбата на чл.75,т.4 от ЗБЛД-не се разрешава напускане на страната на лица, които са осъдени да плащат другиму издръжка и не са я осигурили за срока на пребиваването си в чужбина.

В настоящия случай,събраните по делото доказателства сочат, че оспорващата въз основа на влезли в сила съдебни актове е осъдена да заплаща месечна издръжка на дъщеря си Касия Петер Ц първоначално в размер на 50 лева, а в последствие в размер на 100 лева, за което е образувано изпълнително производство срещу нея. Но от събраните по делото доказателства безспорно се установи също , че оспорващата редовно е превеждала по сметката на бащата на детето дължимата сума в размер на 50 лева, впоследствие в размер на 100 лева, при което не е налице соченото в заповедта основание- липса на осигурена издръжка от страна на оспорващата на дъщеря и. Наред с това, доказателства, че по време на престоя си в чужбина оспорващата не е осигурила средства за издръжка на детето си също не се представиха, което води до необоснованост на наложената ПАМ, а от там и до незаконсъобразност на издадената заповед, с която същата е наложена. Неоснователен е доводът на адвокат К., че в заповедта не е посочен точният размер на издръжката,която се дължи, защото разпоредбата на чл.75,т.4 от ЗБДС не създава задължение на органа да посочи размера на издръжката, нито пък че задължението е в големи размери, като по отношение на последното е налице смесване от страна на пълномощника на оспорващата на разпоредбата на точка 4 на чл.75,с другите визираны хипотези на чл.75 от ЗБЛД. Неоснователен е и доводът на адвокат К., че искането от съдебния изпълнител е да се приложи ПАМ по реда на чл.75,т.6 от ЗБЛД, а пък административният орган е приложил такава по реда на чл.75,т.4, защото преценката на органа

под коя правна норма да подведе съответните факти е преценка по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол като последният се свежда до това дали правното основание в заповедта съответства на доказателствата по делото.

Настоящата съдебна инстанция намира искането на адвокат К. за сезиране на ВАС на РБ с искане да се установи несъответствието на разпоредбата на чл.75 от ЗБЛД с ДЕО и чл.35 от Конституцията на РБ за напълно неоснователно. Ако съдът, пред когото делото е висящо установи противоречие между норма от националното право и норма от акт на ЕС, той е длъжен да приложи пряко съответната международна норма ,без да иска сезиране на по-горестоящ съд да констатира това несъответствие.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна и подлежи на отмяна.

С оглед изхода на спора в полза на оспорващия следва да бъдат присъдени направените по делото разноси- 10 лева –заплатената от него държавна такса.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд С.- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед№ ЗДС-2687/15.04.2010 година на В.- Заместник Директор С., с която последният наложил на Д. С. Б. от гр.П ПАМ по реда на чл.75,т.4 от ЗБЛД-Забрана за напускане на РБ до погасяване или пълно обезпечаване на вземането.

ОСЪЖДА В. ЗАМЕСТНИК ДИРЕКТОР С. ДА ЗАПЛАТИ НА Д. С. Б. от гр. ПАНАГЮРИЩЕ сумата от 10 лева- разноси по делото.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на оспорващия И на ответника по оспорването.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

АДМИНИСТРАТИВЕН